

Republiken s President s framställning till Ålands landsting angående regeringens till Riksdagen överlämnade proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 bör Landstinget giva sitt bifall till sådan lag, genom vilken avtal med främmande makt bringas i kraft inom landskapet, för såvitt i avtalet ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelser från stadganden i självstyrelselagen. Enligt artikel 1 i ovannämnda avtal skall avtalet gälla även till kommun utgående skatter, varför med hänsyn till 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen för lagens ikraftträdande i landskapet Åland i detta avseende erfordras Landstingets bifall.

Med bifogande av Regeringens proposition, innehållande avtalstexten, föreslås

att Ålands landsting måtte giva sitt bifall till ikraftträdande av den i ovannämnda proposition ingående

lagen jämväl i landskapet Åland till de delar avtalet innehåller avvikelser från självstyrelselagen, samt för såvitt Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 23 januari 1959.

Vid förfall för Republikens President

S t a t s m i n i s t e r

V. J. Sukselainen.

Justitieminister

Antti Hannikainen.

Regeringens proposition till Riksdagen angående godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och kringgående av skatt på arv.

Från Finlands sida har man strävat till att i samband med avtalen för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet få till stånd jämväl avtal angående arvsbeskattningen. Vid underhandlingar med Frankrike angående avtalet om inkomst- och förmögenhetsskatter utarbetades jämväl avtal rörande arvsbeskattningen. Sagda avtal undertecknades i Paris den 25 augusti 1958.

Avtalet berör både i Frankrike och i Finland arvsskatt och beträffande Finland även kommunalskatt på egendom, som erhållits såsom arv eller genom testamente. Däremot berör avtalet icke gåvoskatt.

Vid uppgörandet av avtalet angående arvs- skatt ha definitionerna i avtalet angående inkomst- och förmögenhetsskatt tillämpats bl. a. i fråga om, vad som anses såsom den skattskyldiges hemvist och vad som fast driftställe.

Huvudregeln i avtalet är, att rätten till arvsbeskattning förbehålles den avlidnes hemstat. Med avvikelse från denna regel har dock överenskommit, att fast egendom beskattas i den stat där den är belägen och tillgångar som investerats i affärs- eller annan självständig företagarverksamhet där den för verksamheten använda egendomen befinner sig. Därtill har för det fall, att

dödsbo tillhörig materiell lösegendom skulle finnas i annan stat än den, där den avlidne anses hava haft sitt hemvist, överenskommit, att den må beskattas i denna stat.

Angående rätten att avdraga gäld, som belastar kvarlåtenskap, är överenskommit, att in-tecknad gäld, som hänför sig till affärsverksamhet, skall avdragas i den stat, där arv för ifrågavarande egendom beskattas. Övrig gäld avdrages från tillgångar i den avlidnes hemstat.

Härutöver ingå i avtalet bestämmelser om ömsesidig handräckning skattemyndigheterna emellan vid behov.

Med stöd av vad ovan anförts, föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de stadganden och bestämmelser i det den 25 augusti 1958 mellan Finland och Frankrike ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och kringgående av skatt på arv, som kräva Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innehåller till lagstiftningens område hörande stadganden, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande ett så lydande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och kringgående av skatt på arv.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Paris den 25 augusti 1958 mellan Finland och Frankrike ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och kring-

gående av skatt på arv skola, såvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 december 1958.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

AVTAL

mellan Finland och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och för att förhindra kringgående av skatt på arv.

Republiken Finlands President och Franska Republikens President hava i syfte att undvika dubbelbeskattning och för att förhindra kringgående av skatt på arv beslutat ingå avtal och i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:
Hans Excellens Herr Richard Rafael Seppälä, Finlands ambassadör i Paris.

Franska Republikens President:
Hans Excellens M. Louis Joxe, Frankrikes ambassadör, Generalsekreterare vid Ministeriet för utrikesärendena, vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

1 §. Syftet med detta avtal är att undvika dubbelbeskattning, som kan föranledas av att kvarlåtenskapen efter sådan avliden person, som vid dödsfallet varit bosatt i någondera staten, blir beskattad både i Finland och Frankrike.

2 §. Detta avtal berör följande skatter:

- a) i Finland:
 1. arvsskatt till staten;
 2. kommunalskatt, försävt den hänförlig till kvarlåtenskap;
 3. fattigprocent;
- b) i Frankrike:
arvsskatt.

CONVENTION

entre la Finlande et la France tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir les évasions fiscales en matière de droits de mutation par décès

Le Président de la République Française et Le Président de la République Finlandaise animés du désir d'éviter les doubles impositions et les évasions fiscales en ce qui concerne les droits de mutation par décès, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Française
Son Excellence, Monsieur Louis Joxe, Ambassadeur de France, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères

Le Président de la République Finlandaise
Son Excellence, Monsieur Richard Rafael Seppälä, Ambassadeur de Finlande à Paris
lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

1. La présente convention a pour objet d'éviter les doubles impositions qui pourraient résulter, au décès d'une personne ayant eu son dernier domicile dans l'un des deux Etats, de la perception simultanée des impôts finlandais et français sur les successions.

2. Les impôts qui font l'objet de la présente convention sont:

- a) — En ce qui concerne la Finlande:
 1. l'impôt sur les successions perçu par l'Etat;
 2. l'impôt communal sur les successions;
 3. le droit des pauvres;
- b) — En ce qui concerne la France:
l'impôt sur les successions.

3 §. Detta avtal äger tillämpning även på alla andra skatter eller tilläggsskatter av motsvarande slag, vilka i någondera staten måhända införas efter det avtalet under-tecknats.

4 §. Detta avtal äger icke tillämpning på skatt, som hänför sig till gåvor mellan levande personer, försåvitt icke nedan i 12 artikeln annorlunda bestämmes.

Artikel 2

Vid tillämpning av detta avtal innefattar:

a) uttrycket „Frankrike” använt i geografisk bemärkelse allenast det egentliga Frankrike och de transoceaniska departementen (Guadeloupe, Guyane, Martinique och Réunion), men icke Algeriet eller andra till Franska Unionen hörande områden;

b) uttrycket „Finland” använt i samma bemärkelse Republiken Finland;

c) uttrycket „hemvist” en persons vanliga boningsort eller den ort, där han har sitt varaktiga hem, såsom angivits i 2 artikeln 3 § i avtalet mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser angående ömsesidig administrativ handräkning i ärenden beträffande skatter å inkomst och förmögenhet;

d) uttrycket „fast driftställe” sätet för den verkliga ledningen, filialer, fabriker och andra fasta inrättningar, så som detta uttryck definierats i artikeln 2 2 § av samma avtal.

Artikel 3

Fast egendom, däri inbegripet tillbehör, är underkastad arvsskatt endast i den stat, där egendomen är belägen; levande och döda inventarier i lant- eller skogsbruk beskattas endast i den stat, där näringen bedrivs.

Såsom fast egendom anses rättigheter på vilka tillämpas privaträttens bestämmelser angående fast egendom samt nyttjanderätt till fast egendom, dock icke i fast egendom intecknad fordringsrätt av något slag.

3. La présente convention s'appliquera également à tous autres impôts, taxe ou surtaxe analogue qui pourront être établis dans l'un ou l'autre des deux Etats après la signature de la présente convention.

4. La présente convention n'est pas applicable aux droits perçus sur les donations entre vifs, sous réserve des dispositions de l'article 12 ci-après.

Article 2

Pour l'application de la présente convention:

a) — Le terme „France” quand il est employé dans un sens géographique ne comprend que la France métropolitaine et les départements d'outre-mer (Guadeloupe, Guyane, Martinique et Réunion) à l'exclusion de l'Algérie et des autres territoires dépendant de l'Union Française;

b) — Le terme „Finlande” employé dans le même sens désigne la République de Finlande;

c) — Le terme „domicile” désigne le lieu de la résidence normale entendue dans le sens de foyer permanent d'habitation, tel qu'il est défini au paragraphe 3 de l'article 2 de la convention conclue entre les deux Etats et tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôt sur les revenus et sur la fortune;

d) — Le terme „établissements stables” désigne les sièges de direction effective, succursales, fabriques et autres installations permanentes, tel qu'il est défini au paragraphe 2 de l'article 2 de la même convention.

Article 3

Les biens immobiliers (y compris les accessoires) ne sont soumis à l'impôt sur les successions que dans l'Etat où ils sont situés; le cheptel mort ou vif servant à une exploitation agricole ou forestière n'est imposable que dans l'Etat où l'exploitation est située.

Sont considérés comme biens immobiliers les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, ainsi que les droits d'usufruit sur les biens immobiliers, à l'exception des créances de toute nature garanties par gage immobilier.

Frågan, huruvida föremål eller rättighet till sin natur är fast egendom, eller huruvida de kunna inbegripas i tillbehör till fast egendom, avgöres enligt lagstiftningen i den stat, inom vars område ifrågavarande föremål eller föremål, vartill rättigheten hänför sig, är beläget.

Artikel 4

1 §. Materiell eller immateriell lösegendom, som hör till kvarlåtenskapen efter sådan person, som vid dödsfallet varit bosatt i någondera staten, och som är investerad i kommersiellt, industriellt eller hantverksföretag av vad slag det vara må, beskattas enligt följande bestämmelser:

a) har företag fast driftställe endast i den ena staten beskattas egendomen endast i denna stat; på enahanda sätt förfares då företagets verksamhet utsträcker till den andra statens område, utan att det där har fast driftställe;

b) har företag fast driftställe i vardera staten, utgår skatt för egendom i vardera staten, i den mån egendomen tillhör det fasta driftstället inom denna stats område.

2 §. Bestämmelserna i 1 § beröra icke investeringar, som den avlidne under sin livstid gjort i kapitalbolag (aktiebolag, aktiekommanditbolag, bolag med begränsad ansvarighet, andelslag, föreningar på vilka tillämpas för kapitalbolag gällande beskattningsbestämmelser) eller i form av insats i enkla kommanditbolag.

Artikel 5

Till fasta inrättningar hörande materiell eller immateriell lösegendom, som är avsedd att användas vid utövning av fritt yrke i någondera staten, beskattas endast i den stat, där dessa inrättningar äro belägna.

Artikel 6

Materiellt lösöre, däri inberäknade möbler, linnekläder och husgeråd ävensom konstföremål och -samlingar, fränsett i 4 och 5 artiklarna nämnt lösöre, är underkastad arvsbeskattning på den ort där denna egendom

La question de savoir si un bien ou un droit a le caractère immobilier ou peut être considéré comme l'accessoire d'un immeuble sera résolue d'après la législation de l'Etat dans lequel est situé le bien considéré ou le bien sur lequel porte le droit envisagé.

Article 4

1. Les biens meubles corporels ou incorporels laissés par un défunt ayant eu son dernier domicile dans l'un des deux Etats et investis dans une entreprise commerciale, industrielle ou artisanale de tout genre seront soumis à l'impôt sur les successions suivant la règle ci-après:

a) — Si l'entreprise ne possède un établissement stable que dans l'un des deux Etats, les biens ne seront soumis à l'impôt que dans cet Etat; il en est de même lorsque l'entreprise étend son activité sur le territoire de l'autre Etat sans y avoir un établissement stable;

b) — Si l'entreprise a un établissement stable dans chacun des deux Etats, les biens seront soumis à l'impôt dans chaque Etat dans la mesure où ils sont affectés à un établissement stable situé sur le territoire de cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne sont pas applicables aux investissements effectués par le défunt dans les sociétés à base de capitaux (sociétés anonymes, sociétés en commandite par actions, sociétés à responsabilité limitée, sociétés coopératives, sociétés civiles soumises au régime fiscal des sociétés de capitaux) ou sous forme de commandite dans les sociétés en commandite simple.

Article 5

Les biens meubles corporels ou incorporels rattachés à des installations permanentes et affectés à l'exercice d'une profession libérale dans l'un des deux Etats ne sont soumis à l'impôt sur les successions que dans l'Etat où se trouvent ces installations.

Article 6

Les biens meubles corporels, y compris les meubles meublants, le linge et les objets ménagers ainsi que les objets et collections d'art autres que les meubles visés aux articles 4 et 5 sont soumis à l'impôt sur les succes-

faktiskt befinner sig vid tidpunkten för dödsfallet.

Fartyg och luftfartyg beskattas dock i den stat, där de äro registrerade.

Artikel 7

Kvarlätenskap, som icke beröres av 3—6 artiklarna är underkastad arvsskatt endast i den stat, där den avlidne senast varit bosatt.

Artikel 8

1 §. Gæld, som häftar vid i 4 artikeln avsett företag, anses beröra egendom, som hör till detta företag. Har företaget fast driftställe i båda staterna anses gälden höra till det driftställes egendom, vartill de hänföra sig.

2 §. Gæld, för vilken såsom säkerhet ställts antingen fast egendom eller rättigheter, som till sin natur äro fast egendom, i 6 artikeln avsedda fartyg eller luftfartyg, egendom, som användes vid i 5 artikeln avsedd utövning av fritt yrke eller egendom, som tillhör i 4 artikeln avsedda företag, anses höra till denna egendom. Står som säkerhet för samma gæld samtidigt egendom i vardera staten, anses gälden höra till egendom i vardera staten i proportion till de värden dessa vid beskattningen åsättas.

Denna bestämmelse länder till efterrättelse beträffande i 1 § avsedd gæld endast försåvitt den icke täckes så som i sagda paragraf nämnes.

3 §. Gæld, som icke nämnes i 1 och 2 §§ anses höra till den egendom varpå bestämmelserna i 7 artikeln tillämpas.

4 §. Återstår efter det i de tre paragraferna här ovan nämnda förfarandet ännu en icke täckt rest, avdrages denna från övrig arvsskattepliktig egendom i samma stat. Finnes i denna stat icke mera annan skattepliktig egendom eller återstår efter avdrag ännu en icke täckt rest, anses denna höra till i den andra staten befintlig skattepliktig egendom.

Artikel 9

Oberoende av bestämmelserna i detta avtal bibehåller vardera staten rätten att beräkna

sions au lieu où ils se trouvent effectivement à la date du décès.

Toutefois, les bateaux et les aéronefs sont imposables dans l'Etat où ils ont été immatriculés.

Article 7

Les biens de la succession auxquels les articles 3 à 6 ne sont pas applicables ne sont soumis aux impôts sur les successions que dans l'Etat où un défunt avait son dernier domicile.

Article 8

1. Les dettes afférentes à une entreprise de la nature visée à l'article 4 seront imputables sur les biens affectés à cette entreprise. Si l'entreprise possède un établissement stable dans chacun des deux Etats, les dettes seront imputables sur les biens affectés à l'établissement dont elles dépendent.

2. Les dettes garanties, soit par des meubles ou des droits immobiliers, soit par des bateaux ou aéronefs visés à l'article 6, soit par des biens affectés à l'exercice d'une profession libérale dans les conditions prévues à l'article 5, soit par des biens affectés à une entreprise de la nature visée à l'article 4, seront imputables sur ces biens. Si la même dette est garantie à la fois par des biens situés dans les deux Etats, l'imputation se fera sur les biens situés dans chacun des deux Etats proportionnellement à la valeur taxable de ces biens.

Cette disposition n'est applicable aux dettes visées au paragraphe 1er que dans la mesure où ces dettes ne seront pas couvertes par l'imputation prévue à ce paragraphe.

3. Les dettes non visées aux paragraphes 1 et 2 seront imputées sur les biens auxquels sont applicables les dispositions de l'article 7.

4. Si l'imputation prévue aux trois paragraphes qui précèdent laisse subsister un solde non couvert, ce solde sera déduit des autres biens soumis à l'impôt des successions dans le même Etat. S'il ne reste pas dans cet Etat d'autres biens soumis à l'impôt ou si la déduction laisse encore un solde non couvert ce solde sera imputé sur les biens soumis à l'impôt dans l'autre Etat.

Article 9

Nonobstant les dispositions de la présente convention, chaque Etat conserve le droit de

skatt på sådan ärvd egendom, beträffande vilken densamma ensam förbehållits beskattningsrätt, enligt den skattefot, som borde tillämpas, därest hela den beskattningsbara förmögenheten enligt landets inre lagstiftning skulle beaktas.

Artikel 10

Beträffande skatter på arv iakttagas de bestämmelser angående handräkning, om vilka överenskommelse träffats samma dag enligt 22 och 23 artiklarna i avtalet mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt för fastställande av bestämmelser angående ömsesidig administrativ handräkning i ärenden beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

På samma sätt skall vid tillämpning av detta avtal iakttagas, vad i 21, 24 och 25 artiklarna i nämnda avtal säges.

Artikel 11

Detta avtal begränsar icke på något sätt den skattefrihet, som i stöd av den internationella rättens allmänna regler beviljats eller framledes kan beviljas diplomatiska eller konsulära tjänstemän. Försåvitt kvarlätenskap, på grund av nämnda skattefrihet, icke beskattas i den stat, där ovanavsedda representanter äro verksamma, tillkommer beskattningsrätten härvid den stat, som utnämnt desamma.

Artikel 12

Offentliga sammanslutningar och inrättningar, allmännyttiga inrättningar, bolag, föreningar, inrättningar och stiftelser, vilkas hemort ligger inom den ena statens område, åtnjuta på den andras område och på villkor som lagstiftningen i sistnämnda stat förutsätter, skattefrihet, lättnader, nedsättningar och alla övriga förmåner, som vid beskattning av arv och gåva beviljas likartade eller motsvarande sammanslutningar, vilkas hemort ligger inom sistnämnda stats område. Denna bestämmelse tillämpas dock endast försåvitt ovanberörda sammanslutningar och organisationer kunde åtnjuta motsvarande förmåner enligt lagstiftningen i den stat, där de hava sin hemort.

calculer l'impôt sur les biens héréditaires qui sont réservés à son imposition exclusive, d'après le taux moyen qui serait applicable s'il était tenu compte de l'ensemble des biens qui seraient imposables d'après sa législation interne.

Article 10

Les mesures d'assistance édictées par les articles 22 et 23 de la convention conclue le même jour entre les deux Etats et tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune seront applicables en matière d'impôts sur les successions.

Seront également applicables, par analogie, pour les fins du présent accord, les articles 21, 24, 25 de ladite convention.

Article 11

La présente convention ne porte aucune atteinte aux exemptions fiscales accordées ou qui pourront être accordées à l'avenir, en vertu des règles générales du droit des gens, aux agents diplomatiques et consulaires. Dans la mesure où, en raison desdites exemptions fiscales, les droits de successions ne seront pas perçus dans l'Etat où les agents susvisés exercent leurs fonctions, il appartiendra, le cas échéant, à l'Etat qui les a nommés de percevoir ces droits.

Article 12

Les collectivités et les établissements publics, les établissements d'utilité publique ainsi que les sociétés, associations, institutions et fondations ayant leur siège sur le territoire de l'un des deux Etats bénéficieront sur le territoire de l'autre Etat, dans les conditions prévues par la législation de celui-ci, des exonérations, abattements, réductions et autres avantages accordés en matière de droits de donation et de droits de succession aux collectivités de même catégorie ou d'une catégorie analogue ayant leur siège sur le territoire de ce dernier Etat. Toutefois l'application de cette disposition est subordonnée à la condition que les collectivités et organismes susvisés seraient en situation de bénéficier d'un traitement similaire selon la législation du Pays de leur siège.

Artikel 13

1 §. Detta avtal träder i kraft, sedan ratifikationshandlingarna utväxlats, och tillämpas bestämmelserna däri första gången på arv efter sådana personer, vilka avlidit efter det ratifikationshandlingarna utväxlats.

2 §. Detta avtal skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någondera staten. Dessa kunna vardera uppsäga avtalet att upphöra vid utgången av något kalenderår på villkor, att uppsägningen ägt rum sex månader tidigare. I sådant fall tillämpas avtalet sista gången på kvarlåtenskapen efter sådana personer, som avlidit före utgången av det kalenderår, vars utgång uppsägningen avser.

Artikel 14

Detta avtal har uppgjorts på finska och franska språken och äga båda texterna lika vitsord.

Det skall ratificeras och ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Uppgjort i Paris den 25 augusti 1958.

R. R. Seppälä

Louis Joze

Article 13

1. La présente convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et ses dispositions s'appliqueront pour la première fois aux successions de personnes dont le décès interviendra postérieurement à cet échange.

2. La présente convention restera en vigueur aussi longtemps qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des deux Etats. Chacun d'eux pourra la dénoncer pour la fin d'une année civile, sous réserve d'un préavis de six mois. Dans ce cas, la présente convention s'appliquera pour la dernière fois aux successions de personnes décédées avant l'expiration de l'année civile pour la fin de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

Article 14

La présente convention est rédigée en langues française et finnoise, les deux textes faisant également foi. Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Helsinki, aussitôt que possible.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 25 Août 1958.

R. R. Seppälä

Louis Joze